

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Mattheüs 14, 22 - 33
Middagdienst

Broeders en zusters,

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Psalm 33 : 3 en 7**
- 4. Mattheus 14 : 13 - 33**
- 5. Psalm 3 : 1 en 2 (Gods zorg voor ons)**
- 6. Mattheus 14 : 22 - 33**
- 7. Gezang 4 (belijdenis van het geloof)**
- 8. Psalm 46 : 1, 2 en 4 (Gods is onze toevlucht en sterkte)**

Geliefde broeders en zusters in onze Here Jezus Christus, jongens en meisjes

U kent ongetwijfeld het verhaal van Jezus die op een gegeven moment een kind pakt. Het kind midden in de kring zet. En vervolgens tegen de mensen zegt, die staan te kijken, dat ze moeten worden als dit kind. Jezus leert ons zo dat we moeten geloven zoals kinderen dat doen. En wat is het ook mooi om dat blinde vertrouwen van kinderen te zien. Kinderen kunnen ouders beschaamd maken, als het gaat om leven in vertrouwen. Als het moeilijk is in een gezin en ouders er niet meer uitkomen, dan zijn het nogal eens de kinderen, die de ouders op God wijzen. Zij hebben nog dat blinde vertrouwen. Als volwassenen weet je wel dat je op God moet vertrouwen, maar bouw je toch zo vaak op de zekerheden van dit leven. Op de zekerheden die je om je heen hebt opgebouwd.

Kinderen zoeken van nature hun zekerheid buiten zichzelf, omdat ze zich heel klein voelen in deze wereld. Ze weten dat ze het zelf niet redden in het leven. Hun ouders zijn daarom ook zo belangrijk voor ze. Ze hebben een bijna blind vertrouwen in hun ouders. Ter illustratie. Het je bijvoorbeeld gebeuren, dat je een stelletje jongens tegen elkaar hoort praten. Zo in de trend van: "Ik ben sterker als jou, hoor." "Ja, maar mijn vader is veel sterker dan jij." "Ja, maar mijn vader is nog veel sterkerder dan die van jou." "Maar mijn vader werkt bij de politie. En als jouw vader mijn vader slaat, dan haalt hij zijn pistool. En als jouw vader dan niet stopt, dan schiet hij hem dood. En mijn papa mag dat want die werkt bij de politie." Zo kun je jongens tegen elkaar horen praten. Ze vertrouwen helemaal op hun vader. Hij zal ze helpen als er wat aan de hand is. En er is geen haar op hun hoofd, die daaraan twijfelt. Mijn vader kan alles.

En zo zijn kinderen voor ons een voorbeeld. Want kinderen gaan ons voor in de overgave aan God. De aardse vaders vallen vroeg of laat van hun voetstuk. Ze blijken toch niet zo sterk te zijn. Ze blijken niet zo fantastisch te zijn als je vroeger altijd dacht. Vaders kunnen in de ogen van hun kinderen diep vallen. Soms blijft er niets anders van ze over dan "mijn oude heer". Allerlei kritiek kun je als opgroeiende jeugd op je vader hebben. En mogelijk is veel van deze kritiek nog terecht ook. Maar toch blijft het je vader. En toch vraagt God van je hem je hem te eerbiedigen. Maar dat terzijde.

Zo'n duikvlucht als onze aardse vaders in onze beleving kunnen maken. Zo'n duikvlucht maakt God ook vaak. Als we ouder worden gaat het vertrouwen in onze hemelse Vader ook vaak achteruit. Het geloof dat God alles goed maakt. Dat wordt vaak minder. En we

blijven met meer vragen zitten. Kleine kinderen accepteren het, dat ze niet altijd alles begrijpen wat God doet. Ze geloven dat God weet wat Hij doet. Als je ouder wordt krijg je toch enige reserve tegenover God. We zeggen het misschien niet hardop. Maar diep in ons is er de twijfel of God echt wel weet wat Hij nu aan het doen is. Hoe kan dit of dat nu ooit meewerken ten goede? We kunnen het met de beste wil van de wereld niet zien. En zo wordt ons vertrouwen in God kleiner. Maar God vraagt van ons, dat we echt blind op Hem vertrouwen. Dat we ons aan Hem overgeven. Op Hem bouwen.

Weinig vertrouwen hebben op God, is niet iets van deze tijd. Ook de discipelen vonden het moeilijk om helemaal op Jezus te vertrouwen. Jezus wist dat ze dat moeilijk vonden. En daarom gaf Hij ze lessen in vertrouwen hebben. Niet met de mond. Maar Hij gaf ze daar aanschouwelijk onderwijs over. Hij liet ze zien, wat het betekent om op God te bouwen. Hij liet ze zien, wat er allemaal mogelijk is als je in Hem gelooft.

Zo ook op de dag waarop de geschiedenis zich afspeelt, die de tekst vormt van de preek van deze middag. Er was al heel wat gebeurd die dag. De geschiedenis van deze dag begint in het dertiende vers van hoofdstuk 14. Jezus had op deze dag het bericht ontvangen, dat Johannes de Doper gedood was. Hij had gehoord hoe Johannes tot een speelbal was geworden van het hof van Herodes. Herodes had Johannes gevangen laten nemen vanwege zijn vrouw Herodias. Herodias was eigenlijk de vrouw van Herodus' broer. En Johannes had gezegd dat Herodes haar niet tot vrouw mocht nemen. Daarom had hij hem opgesloten. Toch wilde Herodes Johannes niet doden. Niet omdat hij zo met Johannes' lot begaan was, maar omdat hij bang was. Hij was bang voor het volk. Het volk dat tegen Johannes opzag. Die in Johannes een profeet zag. Hoe Johannes tenslotte aan zijn eind gekomen is, weet u. Het hoofd van Johannes was een geschenk voor het fraaie dansen van Herodias' dochter. Een luguber en mensonterend daad. Een daad die aantoont hoe weinig een mensenleven in die tijd waard was.

Ook Jezus is onder de indruk geweest van deze gebeurtenis. Logisch. Johannes was familie van Hem. En Hij had Johannes zeer lief. Johannes was voor Hem uitgegaan om het volk op te roepen tot bekering. En Johannes had een stap terug gedaan, toen Jezus verschenen was.

En nu was Johannes dood. Toen Jezus dat gehoord had, wilde Hij alleen zijn. Daarom ging Hij in een schip en voer naar een eenzame plaats. Daar kon Hij alleen zijn met zijn

verdriet. Daar kon Hij in alle rust met zijn Vader spreken. Kon Hij bij zijn Vader troost vinden.

Maar toen Hij met het bootje aan de overkant was gekomen, vond Hij allesbehalve rust. De schare was Hem te voet uit de steden gevolgd. Toen Jezus dat zag was Hij ontroerd. Medelijden beving Hem. Hadden deze mensen Hem zo hard nodig, dat ze Hem geen moment met rust konden laten? Was Hij zo belangrijk voor ze? Onwillekeurig roept dit het beeld op van een baby, die acuut begint te huilen als je de huiskamer verlaat. Als hij je niet meer kan zien, dan wordt hij onrustig en zet het op een huilen. Net zo belangrijk was Jezus voor deze schare mensen. Hij stuurt ze dan ook niet weg, maar geneest hun zieken.

Bij het vallen van de avond zijn ook de discipelen er. Zij maken Jezus erop attent, dat het etenstijd wordt en er op die plaats geen eten te koop is voor zo'n menigte mensen. "Laten ze toch weggaan en in de dorpen proberen wat eten voor zich te kopen." Maar Jezus zegt dat dat niet nodig is. De discipelen moeten de mensen te eten geven. De discipelen zijn verbaasd. Hoe moeten ze dat doen? Er zijn niet meer dan vijf broden en twee vissen aanwezig. Hoe moeten ze de mensen daarvan te eten geven. Dat wil toch helemaal niet> Daarop zei Jezus: Brengt ze hier. En van deze vijf broden en twee vissen werd de gehele menigte gevoed. Vijfduizend mannen. Dus de vrouwen en kinderen waren nog niet eens meegerekend. En toch werden allen verzadigd. En toen ze brokken opgehaald werden, werden er twaalf manden mee gevuld. Aan het eind was er nog meer over, dan waarmee Jezus begonnen was. Dit wonder had Hij voor hun ogen gedaan. De discipelen hadden gezien hoe voor Jezus Christus het onmogelijke mogelijk is. Hoe het geschapene Hem ter beschikking staat. Hoe Hij er de macht over heeft. En... dat ook zij die macht ontvangen hadden. Niet om er zelf over te beschikken. Maar als Jezus ze opdroeg de menigte te voeden, dan zou zou Hij er ook voor zorgen, dat ze daartoe in staat waren.

Maar toch was het blijkbaar nog niet voldoende tot ze door gedrongen. Want Jezus gaat ze nu op een andere manier laten zien, dat het geloof grote dingen kan doen. Jezus gaat ze bewijzen, dat wie gelooft bergen kan verzetten. Daarom stuurt Hij ze weg. Blijkbaar wilden ze zelf niet. Dus moest Jezus hen dwingen, zoals vers 22 zegt. Direct na de maaltijd dwong Jezus ze in de boot te gaan en naar de overkant te varen. Zelfs nog voordat de scharen weggegaan waren moesten ze vertrekken. Zo maakte Jezus de schare

tot een getuige dat Jezus bij hun achterbleef op het land en de discipelen vooruit had gestuurd. Zo hebben later vele mensen kunnen getuigen dat er die nacht een wonder gebeurd moet zijn. Want hoe valt anders te verklaren, dat de leerlingen vooruit waren gegaan en dat hun Meester toch gelijk met hen aan de overkant in de boot aankwam.

Toen Jezus eindelijk alleen was, ging Hij de berg op om in eenzaamheid te bidden. Eindelijk was er nu de tijd om na te denken over de dood van Johannes. Eindelijk kon Hij ongestoord bidden. Spreken met zijn Vader. Toen Jezus de berg opging viel de avond. Zo vermeldt Mattheüs. Dus het zal uiterlijk een negen uur 's avonds geweest zijn. Mattheüs vermeldt deze tijd bewust, zodat er geen ruimte voor twijfel overblijft achteraf. Ik kom hier later op nog even op terug.

Toen Jezus de berg opging was het schip al ver van het land verwijderd. Op het meer werd het geteisterd door de golven. De wind was namelijk tegen. Ze kwamen dus maar heel moeizaam vooruit. De discipelen zullen zich niet prettig hebben gevoeld op het water. Het moet behoorlijk hebben gewaaid die nacht. Het was donker. Hoogstens was er het schijnsel van de maan. Ze zullen het best benauwd hebben gehad op dat schip. En ze schoten maar niet op. In de vierde nachtwake waren ze nog op het meer. De vierde nachtwake was tussen drie en zes uur 's nachts. Ze waren dus al minstens zes uur op het water.

En nu, midden in de nacht. Nu slaat hun de schrik om het hart. Ze zien iets over het water gaan. Ze zijn ongetwijfeld verstijfd geweest van angst. Ze schreeuwden het uit van vrees. Ze dachten dat het een spook was. De mogelijkheid dat het hun Meester was, die over het water ging, kwam niet bij ze op. Zoveel wonderen hadden ze Jezus Christus al zien doen, maar toch hielden ze geen rekening met deze mogelijkheid. Nog altijd zaten ze vast in hun bekrompen denkwereld. Een denkwereld waarin voor Gods handelen zo weinig plaats is. Ze zien ondanks alles wat ze tot nu toe hadden meegemaakt slechts een wereld die bepaald wordt door het menselijk handelen en de krachten van de natuur. Al wisten ze natuurlijk best van Gods handelen in deze wereld. Maar ze wisten er geen raad mee in het leven van alledag.

Zo staan wij er ook vaak voor in het leven. Ook wij rekenen zo weinig met Gods handelen in deze wereld. Als we een goed cijfer hebben gehaald voor ons werk op school, dan komt dat omdat wij goed geleerd hebben. Als we promotie maken, dan is dat omdat wij hard hebben gewerkt. Als we een fijn huis hebben, komt dat omdat wij

daar voor hebben gewerkt. Als ons huis schoon en gezellig is, komt dat omdat wij daarvoor gezorgd hebt. En zeker is het waar, dat als u niets gedaan had, er waarschijnlijk ook niets gebeurd was. Maar aan de andere kant belijden we toch ook, dat onze zorg en onze inspanning en ook onze gaven ons niet baten zonder Gods zegen. Dat er vruchten liggen op uw werk, komt omdat God zijn zegen geeft. Wij kunnen helemaal niets tot stand brengen als God ons niet zegent. Zelfs voor de afwas hebben we nog Gods zegen nodig. Voor het plakken van een band. Voor het slijpen van een potlood. Voor het schrijven van een preek. Al onze inspanning is voor niets als God ons niet zegent.

We hebben het nu alleen nog maar over de zegen op ons werk. Maar God is het die het gras laat groeien. Hij zorgt ervoor dat 's morgens de zon weer opkomt. Hij zorgt ervoor dat de koeien melk geven. Hij heeft gezorgd voor de bomen, waarvan deze kansel gemaakt is. Hij zorgt voor uw lichaam. Er gebeurt niets in ons leven, zonder dat God erbij is. Altijd is Hij aanwezig.

En zal deze God die vijfduizend mannen, en daarbij ook nog vrouwen en kinderen te eten heeft gegeven, dan niet over het water kunnen lopen? Zeker kan Hij dat. Jezus woorden tot de discipelen, zijn geruststellend. "Houdt moed, Ik ben het, wees niet bang." De discipelen hoeven niet bang te zijn. Het is hun Meester, die daar over het water gaat. Hun Meester, die hen liefheeft. Nee, ze hoeven niet bang te zijn. God is er. En waar God is hoeft je niet bang te zijn. Als je in Hem gelooft hoeft je niet te vrezen. Als je in Hem gelooft kun je zelfs bergen verzetten.

De apostel Petrus begrijpt het. Hij gelooft. Hij gelooft dat bij God alles mogelijk is. Alles wat God wil, kan God ook. Hij is Almachtig. Want dat betekent het dat God Almachtig is. Dat Hij alles kan wat Hij wil.

Petrus spreekt Jezus aan. Hij zegt: Here, als U het bent, beveel me dan tot U te komen over het water. Het is goed erop te letten hoe Petrus hier te werk gaat. Hij zegt niet: "Ik geloof, dus ik kom over het water naar u toe." Hij beseft goed, dat hij niet zelf over de macht beschikt om over het water te lopen. En hij beseft ook dat die macht niet met het geloof meekomt. In ,,n pakket als het ware. Als je gelooft, dan kun je dat. En als je dat niet kan, dan geloof je niet hard genoeg. Nee. Zo werkt het niet. Petrus weet, dat hij alleen over het water zal kunnen lopen, als God het wil. Alleen als God wil, dat hij over het water loopt, zal hij het kunnen.

En God wil het. Hij zegt tegen Petrus: Kom. Kom en loop over het water. Zo ontvangt hij de macht om over het water te lopen. En zo laat Jezus Petrus en de andere discipelen zien, dat bij God alles mogelijk is.

Petrus loopt over het water. Hij loopt naar Jezus toe. Dan lijkt hij zich te realiseren, wat er gebeurt. Hij loopt over het water. En niet over een rustige vlakke zee. Maar hij loopt over water, dat behoorlijk tekeer gaat. Het waait hard. De wind is sterk. En zijn geloof maakt plaats voor angst. En toen zijn geloof verdween en angst begon te overheersen, begon hij te zinken. En nu schreeuwt hij het uit: Here, red mij! De wetten van deze wereld gaan zijn denken beheersen. Hij vertrouwt niet meer ten volle op de macht van God en hij zinkt weg. Hij gaat ten onder. Hij laat het enige houvast, dat hij op dit water heeft los. En ervaart dat er niets meer is.

Jezus laat hem echter niet verloren gaan. Hij steekt hem de hand toe, grijpt hem en zegt tegen hem: Kleingelovige, waarom ben je gaan twijfelen? Wat een prikkelende vraag is dat op dit moment. Jezus wist waarom Petrus was gaan zinken. Hij wist dat Petrus was gaan twijfelen. Dat hij daardoor zonk hij. Omdat Hij was gaan twijfelen aan Gods macht. Omdat Hij was gaan twijfelen of Gods macht echt groter was dan die van de wind. Of God echt alles in de hand heeft. Hij was gaan zinken, omdat hij niet het geloof van een kind had. Maar waarom dan toch? Waarom twijfelen aan Jezus Christus. Had hij nu nog niet genoeg wonderen gezien? Had hij nog niet genoeg van Christus macht gezien? Waarom toch? Waarom nu toch?

Zo leren de discipelen hier, waartoe hun Meester in staat is. Zo leren ze hier dat ze nooit hoeven te twijfelen aan Gods macht. Jezus Christus is Heer over het brood, Heer over de vissen, Heer over het water, Heer over de wind. Niets op deze aarde is te machtig voor Hem. En nog een keer bewijst Hij dat aan de discipelen. Als Hij in het schip geklommen is, gaat de wind liggen. Hij had de wind opgeroepen om zijn discipelen te leren, dat alwie op Hem vertrouwt nooit, maar dan ook nooit beschaamd zal uitkomen. Want alles is in zijn hand. Want nu Jezus de discipelen had laten zien, wie Hij is. Nu dat voorbij is. Nu gaat de wind liggen. De ogen van de discipelen zijn open. Deze Jezus, deze man uit Nazareth is echt de Zoon van God. Hij is Almachtig.

Dit wilde Jezus zijn discipelen leren. Hij Jezus van Nazareth, Zoon van een timmerman, is de Zoon van God. De Zoon van de Almachtige God. De Zoon die van een menigte kan voeden met vijf broden en twee vissen. Die de wind kan doen opsteken, zodat zijn

discipelen nauwelijks vooruit komen. Die dan vervolgens zelf te voet over het water gaat, alsof het om land ging. Die mensen beveelt, uit een boot te stappen, die nog midden op het water is. En die mens loopt ook over het water. En als die mens twijfelt, bang wordt en zinkt, grijpt Hij zijn hand en redt Hem. En zodra Hij aan de discipelen heeft laten zien, wat Hij hen wilde tonen, zorgt Hij ervoor dat de wind gaat liggen. Tot al deze dingen is Jezus Christus, de Zoon van God in staat.

Wij, wij leven niet in de tijd, dat Jezus Christus op aarde is. Jezus is opgevaren naar de hemel. Hij zit daar aan de rechterhand van God. Dat is veranderd. Maar wat niet veranderd is, is dat Hij nog altijd de macht heeft over alles wat er op aarde gebeurt. En net zoals Jezus de discipelen heeft getoond, wie Hij is, zo doet Hij dat ook vandaag nog. Misschien niet meer zo spectaculair als toen. Maar nog steeds duidelijk waarneembaar, voor wie het wil zien. Praat maar eens met ouderen. Ze kunnen bijna allemaal vertellen over een tijd, waarin het moeilijk was. Soms zelfs heel moeilijk was. Waarin alles tegen leek te zitten. Waarin je bijna niet vooruit kwam. Waarin het zo moeilijk was, dat je het gevoel had, dat er maar geen einde kwam aan je martelgang. Precies zoals de discipelen in het schip, maar niet verder kwamen. Alles zat tegen, de wind en het water. Het kan zo moeilijk worden, dat je denkt, dat je het niet redt. Dat je denkt, dat je vergaat. En dan er dan. Juist dan, redding komt. Niet altijd die redding die we op dat moment wensten. Maar toch kwam er redding. En als we dan na zo'n periode terug kijken op die tijd. Dan kunnen we zeggen. God heeft ons gedragen in die tijd. Wij wisten het niet meer en konden niet meer. En in die ellende heeft God ons gezocht. Heeft Hij ons gered. En dan zijn we achteraf rijker, dan we voor die tijd waren. Omdat we in ons leven hebben mogen ervaren wie God is. Wat het betekent om Jakobs God tot Helper te hebben.

En wie midden in zo'n tijd zit. Die moet geloven. Geloven, tegen alle schijnbare feiten in, dat God met ons is. Dat God ons zal helpen. Dat Hij redding zal geven. Petrus mocht in geloof over water lopen. Hij hield zich in zijn geloof vast aan de Almacht van Jezus Christus. En zo mogen en moeten ook wij ons in geloof vastklampen aan Hem. Hij zal uitkomst geven. Misschien niet op de manier die wij wensten. Maar weet dan dat God meer is dan wij. Hij weet echt wat goed voor ons is. Want Hij overziet alles. Hij is de Alwetende, Almachtige God, die alles regeert. Hij is de God die u in liefde heeft aangenomen tot zijn kinderen. Deze Almachtige God is uw Vader! Waarom zou u dan nog twijfelen? Twijfelt u of God u wel lief heeft? Bedenk dan dat Hij uw Vader is en u

zijn kind bent. Twijfelt u of God u in uw omstandigheden nog wel helpen kan? Bedenk dan dat Hij de Almachtige God is. Vraagt u zich af of God wel weet wat u overkomt? Bedenk dan dat Hij de Alwetende God is. Vertrouw, vertrouw op Hem. Vertrouw als een kind. Geef u aan Hem over en laat u leiden. Dan zult u nooit bedrogen uitkomen. Dan komt u op een dag veilig en behouden aan in het huis van deze Vader in de hemel. Twijfel niet! Maar geloof!
Amen.